

ט' ט' ט' ט' ט'

קונגרס מפ.

פרק ב

החלטות הוועידה הראשונה של "אחדות העבודה"

כנהר פיו כי-כ"ט תרע"ט

ט' ט' ט'

1) הכרית העולמית של פועליזון.

הועידה מחליטה לפנות בקול קורא לנרכית העולמית פועל-ציון ולכל חלキיה לשמו על שאלות הנענתנו הציונית-סוציאלית, להעניק את הרעיון הארץ-ישראלי, לנשלה מיד לעבודה עצמאית רחבה של כל צבור הפועלים העברים בעולם, לשם יצירת קהילה עבדת וחפשית כארץ, וכעוזר לפועל העברי בארץ ישראל בקשדי מלאכתו עם מחנדי-העבודה ע"י השתחפות לעבודה הציונית ובקונגרס הציוני.

דרישותינו אל הוועידה העולמית:

א. השתחפות אקטיבית של ההברית, על יסודות פרוטיביים, בהסתדרות הציונית העולמית, בקונגרס ובמוסדות היישובים.

ב. הרחבת הכרית העולמית פועל-ציון ע"י אחד כל הכהות הציונים-סוציאליים, המשתתפים בבניין אי' עובדת, לפי התוכנית אשר תוכזע ע"י משלחת אחרות-העבדות.

ג. ארגון כוחות הפועלים החלוצים בשבי ארץ-ישראל.

ד. השתחפות אקטיבית ביצירת נדו-הגנה.

ה. קריית קונגרס פועלים יהודי עולמי.

ו. הכרת האוטונומיה הפנימית של פועל-ארוי בכל פועלם הכלכלית והתרבותית.

ז. הרוב המכרייע של חברי "משרד העבודה" של ברית פועל-ציון בארץ-ישראל, צריכים להיות נבחרי אחדות-העבדות.

ח. יצרת מרכז מדיני בלונדון וסודר קשרים מתמידים עם תנועת הפועלים האנגלית.

ט. הבעת צער ודרישה לשיס קץ לדרכי הנאצה לשפה העברית, שבצאו להם מקום בהסתדרויות ארציות שונות של פועל-ציון (הנטוה המדויק נקבע למשלחת אחדות העבודה לועידת ההברית).

א. עבודה נמרצת, بعد גנים קונגרס לאומי של יהודי כל העולם, לשם: א) הכרות עם ישראל בחור עס והבטחת זכויותיו בכל ארץ-פורה, ב) הנגירה כחות העבודה והיצירה של עם ישראל בגלויה. ו) הקמת נספח-העבדות העברית בארץ.

ה ע ר ת. סעיף י"ז הווא אוליטומטי. כתו כן אוליטומטיות היא

השתחפות אחדות-העבדה בקונגרס ובהסתדרות הציונית העולמית.

(2) האנטרכזינל

הוועידה מכירה, כי לא האנטרכזינל השני ולא השלישי אינם מסוגלים לאחד את כל חנונם הפועלים הסוציאליות, ומציעה לבירית העולמית של פועלן ציון, כי בטעמאנם נינק הקורובה חזא מתחן האנטרכזינל השני והשותפה בעוללה עם שאר פדרנויות הפעלים, השואפות לציראת אינטרכזינל אחד ריבולוציוני ופעיל, הבניו על יסוד זכויות האומות והיכולת בתוכו את כל המפלגות המאוחדו באינטרכזינל. השלישי יחד עם אלה אשר יצאו מן האינטרכזינל השני ולא נכנסו לשישי.

(3) הגנה.

הוועידה מחיבת את כל חברי אחידות העבודה להענוו במשמעות מוחלטת: דווד ההגנה בכל דרישת להגנה. אחידות-העבודה מקבלת בהכרת חשיבות ואחריות היסטורית את האינטראטיב החוטוליה עליה מעת הסתרדות ה"שומרי לדאגן לסדר עניין ההגנה, לארגן השותפות של העובדים במפעול ההגנה ולהבטחת חכנה הלאומית והסוציאלי של הגנה עצמאית בארץ ע"י פדרור חבר עובדים מסורתיים, העומדים על המשמר בכל עניין ההגנה, ביצירת הגדרים ובשותפותו במשטרת. הוועידה טסורת יפוי-כח לוועד שנבחר ב"שומרי" לנשח — בקשר עם הוועד הפועל של אייה — לארגן השתרדות הגנה. הוועידה מכירה, כי ההגנה צריכה להיות טורנית נך, שהיא תחיה כללה ברשות השתתפסים בה, והשאוף להכנין אל תוכה כל איש טוכדר לעבודות ההגנה ומתקבל על עצמו את עולן. השפעת אחידות העבודה על אופיו ההיסטוריות תוכחה ע"י השותפותם האקטיבית של חברי — בהתאם להחלטות אחידות העבודה.

(4) אסירים הגנה (בעכו ובירושלים).

יעידת אחידות העבודה מכריזה, כי כל עוד חברי ההגנה יושבים אסורים, והאחראים بعد הפרעות, נטו בולס, סטירום ובדי, אינם ננענשין — אין אלו יכולים להתייחס באطمם להבתוות המחוודשות מצד המטשלת ולהרגיש בצחון החיים והופש-התנה.

הוועידה מכירה, כי הוועד הפועל האזורי ועד הצירים, בדרשם שקט היישוב מבלי לקבל על אחריותם את בטחונו ואת חפש מגנין, מראים חומר הערכה והבראה של הסבנה המרחבת על היישוב הקים ועל חוקותיו להבא: הוועידה מטילה על הוועד הפועל של אחידות העבודה להתמודד בטלתתו נגד הפקודות הצבאיות, לעורר ולארגן בטלתה זו וסביבה את הצבוד העברי בארץ.

את החלטה זואות מודיעיה הוועידה לאסירים-ההגנה (ע"י חבר מיוחד השלו אליהם מאה הוועידה), עם זה מודיעיה היא להם, כי היא מכירה את צורם הפעלים

בثور שותה לפעולותיהם ומקבלת עליה ללחום יחד אתם את מלאכתם—מלחתנן הועידה טילה על הוועד הפועל לשלה חלנרטה לטפלגה העכורה הפרישית בדרישה נטרצת על שהרורם של חברי התהננה האסורים.

(5) הגודדים.

הועידה רואה צורך לאומי מפדרגה ראשונה ביצירת גודודים הנגנה עבריים ודורשת מכאייבת אחדות העכורה בלונדון לעכוד בתרין לשם נום חדש.

(6) אספת הנבחרים.

הועידה מחליטה:

א. למחות נגד המפלשה על אסור אספה הנבחרים.

ב. לעורר את הצירים שנבחרו לאספה הנבחרים להרשות האחריות ולמלוי החובה המוטלת עליהם.

ג. להביע את מחאתה לועד הפועל הציוני על אשר דפא את דעת הקהל הארץ ישראלי והפריע بعد ארנו, בקבallo עליו את האחריות بعد דחת אספה הנבחרים בומנה.

ד. לסדר משאל כלל בין הנבחרים בנוגע לגורל האספה.

(7) העבודה התרבותית.

א. אחדות העבודה רואה את עבדותה התרבותית כחלק בלתי נפרד מכל עבודה היישובית והוא תן בכל קוף על זכות הפועלים לנחל את עבודתם זו על דעתם וברוחם באפן אוטונומי.

עי' ועדת התרבות שלה בוחרת המתדרות העובדים את מורייה, מתקינה את תנאי עבודתם בהתאם להשיקותיה החברותית, ובונה את תכנית הלטודים בהתאם לצרכי העבודה והעובדים.

המורים והגננותו לילדיים בקבוצות ובטוביים של אחדות העבודה נשלחים עי' ועד התפקיד בחסכם עם ועדת התרבות של אחדות העבודה.

ב. הועידה שבעה את הדין וחשבן של חברתו ר. צנלאון טישיכט ועד-חנן, אשר—לטרות הכיריו בצרך העבודה האוטונומית של אחדות העבודה בהפעצת השפה וה להשכלה בין הנדוכים.—החליטה לקבוע את התקציב לעבודה תרבותית בין גדולים מבעלי לדון על התקציב שהוגש ליישיבת זו על ידי ועדת התרבות של אחדות העבודה, — ההסתדרות התופסת את המקום הראשון בעבודה התרבותית בין העובדים בעיר ובכפר ומקבלת זה כשותפים את התקציב לשם זה מהסתדרות הציונית.

הועידה רואה במשעה זה התנוקות מעד ועד התפקיד בעבודת התרבותית האוטונומית של פועל ארץ ישראל, ומארשת את החלטת חברתו לבלי השתקף, לשם מהאה, במשא ומתן, ש' ועד התפקיד על התקציב לעבודה תרבותית בין

הגדולם, ומסורת לועדת התרבות להניש את חכנית עכודתה ותקציבת ישר לועך הפעול הצוינן.

ג. הוועידה משלילה חוכמה על חברינו המורים ובאה-כחנו בועד החנוκ לדרוש מה עוד החנוκ, כי יאחו בכל האצעיטים נגד שעבוד מאות ילדים בעיר הארץ ומושבויות, המוצאים עיי הורייהם מחייב הספר העטפיטים שנים אחדות לפני נמרחן חוק הלמודים בכיה ספרם ונמפרים לכל עבודה קשה.

ד. הוועידה מצורפת למחאת התימנים נגד החלטת ועד החנוκ לבלי, נסף בתוי ספר לתימנים בשכננות שיש בקרבתן בתוי תלמוד תורה. דרישותיה הטעתיות של התימנים במשיך עשר שנים לסדר בתוי ספר מיוחד לילדייהם, אין מוצטצחות כלל בחנוκ הדתי, כי אם מותנות מכל תנאי חיים המיזוחדים, – החברותים והכלליים.

ה. הוועידה מטילה על ועדת-התרבות את יצירת החוג הקבוע של מורים לעובדים ואת הדאגה להכשורתם.

ו. הוועידה מכירה, כי עזיבת הארץ בשעה זו עיי המורים העזירים ועובדינו החרבותית – לו גם לשם השחלה במלודים וכורמתה – תחשב לרעה רבה, וקוראת לחברינו אלה להשאר בעבודתם עוד לשנה אחת.

(8) משלוח חברים לחוץ-לאץ.

הוועידה מסירתה בראון את מעשה הוועד הפעול, אשר שלח את חברנו ד. בן גוריון לחוץ-לאץ, לשץ יצירה לשבה מדיניות בלונדון וקשרית קשרים קבועים עם פועלן-אנגליה ואת החברים נתע גולדרבג ושמואל הפטר אל חברינו במנזר אירופה – לשם סדרן עליה עונדים.

הוועידה מוסרת לח' בן-גוריון לנשחת להוצאה קבוצה של קונטרסים ביוזמתם למען הדריך ברבים על חייו וシアיפותיו של הפעול האין.

(9) שאלת החוזה.

טפני חשבותה ורצינותו של שאלת זו החלט לפתרה עיי משאל כליל נשל חברו אהודו-העבורה. כחומר למשאל זה הוחלט למסור, לאחר ברור טוקדם בעthonות, את שני הצעות הלאה:

הצה'a. הוועידה הראשונה של אהודו העבורה טודיעה, כי אהודו העבורה שוואפת כעת, כמו בשעה יסודה, לאחד כל העובדים בארץ בהסתדרות פזעים אחת, התקיפה את כל צרכי הפעולה החברותית.

נסיין קיומה ופעולתה של אהודו העבורה טוכית, מה רב טוב צפון באחר כך ענפי הפעולה החברותית בהסתדרות. פועלים אחד להגברת כוח העובדים ולשחררו העבורה מן הפלור הנפשי והממשי של הסתדרויות נבדלה ל"מדיניות" ול"מקצועיות".

ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט'

* * * * * 25.6.1920

לרגלי הTEMPLE שדר ביגלוי היו מוכרים לקראו את העמידה
בכונרת, אחרי קביעת מקומה בטירה. לעמידה הניעו צירום במעט
טבל מקומות העבודה, מלבד שלשה-ארבע נקודות. לא כל המקומות
שלחו את מספר הצירום המל'.

העמידה נפתחה במושאי' שבת, אוור ליום כ"ז סיון,
בחשתפות 35 צירים, מלבד חברי הוועד הפועל והמוסיצה (הבלתי
צירום), באידכה המוסדות והמוסכמים: חברי טלילת פועל-דיזון,
בא-כח מרכו החלין, ב"כ חודז' חומני של החלין בא"י וב"כ
מרכו הפעול הצעיר.

נבחרו לחבריו הנשיאות: י. בן-צבי, א. מ. קוליר וד. רמן
למוסכמות: מאיר בונדנובסקי, רחל צאנלסון, אברהם פרידמן
ומישת שרותם.

ישיבת ליל מוצאי' שבת הראשונה הוקדשה לדין ווחשבן
של הוועד הפועל, שקרה החבר שע. יבנאלי והשלים החבר ג.
טבנקין. המשא ומתן על הדין וחשבון, שהקיף את כל עניין
הפעולה של אהדות העבודה ונגע גם בשאלת האחווה, נמשך
כל היום הראשון.

בישיבת-ההילל, אוור ליום השני, דנו בענייני ההגנה.
ישיבת יום השני לפני הצהרים הוקדשה לעובדה התרבותית.
היישיבה נפתחה בסיקור רחל צאנלסון על פעילות ועדת התרבות.
ביום השני אחרי הצהרים הרצה ג. טבנקין על שאלות
הברית העולמית. מלא אחריו י. בן-צבי. חולפי-הדים בשאלת
וז חתנהלו בישיבה שארכה כל הלילה עד הבוקר. ספאת תנאיר
הרכתת המיוודים נאלץ חלק מן הצירום (רוב צירוי יהודה ושורון)
לעוזב את כנרת מטהר ביום השלישי בצהרים.

בישיבת יום השלישי לפני הצהרים הוצעו וגתקבלו החלטות
בשאלות העקריות, והצירוס-הנוסעים מסרו את פתקאות-החבריות
שליהם לפני נסיעתם.

ישיבת היום השלישי אחרי הצהרים הוקדשה לענייני
החבריות ולשאלות החסתורות הפיניטו. כמו כן נדבר בישיבת
הבקר אותו היום על הוצאותינו הספורותיות.

ישיבת יום רביעי לפני הצהרים הוקדשה לשיחה על
המצב המדיני ואספה הנבחרים, שפתחה ע"ז הת. א. בלומנפלד.

אחריו נעלמת העמידה, ביום חמישי אחרי הצהרים, נקראת
מועצת החסתורות החקלאית, והערב, אוור ליום חמישי, הוקדש
להרצאת הת. ג. רובשוב "Łמאות העליה לארץ ישראל".

13-15.

6.

ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט'